

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie ze skargi pozwanej o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 13 listopada 2006 r., sygn. akt I C (...),
w sprawie z powództwa V.(...) SA w W.

przeciwko A. P.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej W. P.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 września 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Skarżąca wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G., którym ten Sąd uwzględnił powództwo ze skargi pauliańskiej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Przepis ten wyraża zasadę, że przesłanką dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest wykorzystanie przez stronę przysługujących jej środków prawnych. Wyjątek od wskazanej zasady przewiduje art. 424¹ § 2 k.p.c., który w

sytuacji, gdy strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, dopuszcza skargę, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela.

Skarżąca wniosła skargę od wyroku Sądu pierwszej instancji, przy czym nie wykazała przesłanek z art. 424¹ § 2 k.p.c. Z tej przyczyny skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c.